

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Num.

842

15
maig
2022

Finalització de l'Any Mossèn Vidal

Lluís Ramis, rector

Diumenge passat vam finalitzar la celebració del centenari del naixement de mossèn Josep Maria Vidal i Aunós que hem anomenat any Mn. Vidal, amb una solemne eucaristia concelebrada i en la qual hi han participat també els geganters del Pi ballant a l'ofertori.

Les celebracions que hem fet conjuntament amb la parròquia de Sant Medir han d'ajudar-nos a mantenir viu el record de Mn. Vidal, el seu magisteri de paraula i d'obra, la seva tasca de bon pastor.

En aquest mateix número del nostre full parroquial Ahir, Avui, Demà, publiquem l'homilia que va fer Mn. Josep Torrente durant la missa de cloenda i un resum del que va ser la taula rodona que vam fer el passat dissabte, dia 7 de maig a la C apella de la Sang sobre la tancada dels immigrants sense papers a Santa Maria del Pi l'any 2001, i el paper que hi va jugar Mn. Vidal.

Sembla ser que a la parròquia de Sant Medir encara han de programar algun acte més del qual informarem oportunament.

Homilia de Mn. Josep Torrente en la missa de cloenda de l'Any Josep Maria Vidal i Aunós

Aquest IV diumenge de Pasqua l'evangeli ens presenta la figura de Jesús, bon pastor, i em sembla un fet providencial en aquesta celebració del centenari del naixement de Mn. Josep Maria Vidal Aunós. És molt possible que se'ns escapin molts matisos que sabien veure els qui han viscut en llocs de muntanya, avesats a veure pastors i ramats i familiaritzats amb el vincle que s'estableix entre el pastor i les ovelles, malgrat tenir l'objectiu d'obtenir-ne carn, llet i llana.

Nosaltres, malgrat estar immersos en una cultura urbana, allunyada ja d'aquesta experiència quotidiana, intuïm alguns elements importants de l'ensenyament de Jesús a través d'aquesta imatge.

La relació d'un cristià amb Jesús, està cridada a participar d'aquesta familiaritat amb ell, molt semblant a la relació de l'ovella amb el pastor que li procura llocs per menjar i beure, té cura de la seva salut i camina davant del ramat. Ell és el «bon pastor».

Hi ha dues afirmacions de l'Evangeli que m'han ajudat en la pregària i que comparteixo amb vosaltres en aquesta homilia: "Les meves ovelles reconeixen la meva veu" i "Allò que el Pare m'ha donat val més que tot"

La primera afirmació ens parla de proximitat: «Les meves ovelles reconeixen la meva veu». No podem dubtar que Déu, que s'estima entranyablement el seu poble, ens parla. Ho fa de moltes maneres: a través de la Paraula bíblica, però també a través de la mateixa vida i a través de

les persones que han viscut aquesta intimitat amb ell. Que han après a reconèixer la veu de Déu en la seva vida. No tinc cap dubte que Mn. Josep Maria Vidal ha estat una d'aquestes persones. Ser una persona fidel a la pregària, a la lectura de la paraula de Déu, a la lectura creient de la vida l'havia avesat a reconèixer aquestes crides que Déu ens va fent al llarg de la nostra història.

No és fàcil fer aquesta lectura creient de la realitat. Cal deixar parlar l'Esperit Sant que Déu ha posat en cada un de nosaltres, cal tenir una mirada neta i sensible a la realitat, cal també —ell ho havia fet notar alguna vegada— saber-se envoltar de persones que ens ajudin a veure i interpretar aquesta realitat. Probablement aquest és un dels ensenyaments que n'he tret de la convivència amb Mn. Vidal, aquest desig de fer un treball pastoral en equip. Ell n'assumia sovint la responsabilitat primera, però allò que feia i deia no era la paraula i l'acció d'un sant solitari, sinó el fruit d'un treball i una reflexió compartida i assumida.

Potser la conversió que aquesta commemoració ens reclama és aprendre a reconèixer aquesta veu de Déu que ens parla, adonar-nos que les persones amb què compartim la vida també han rebut el mateix Esperit de Déu que nosaltres, i que «sinodalment» com hem subratllat moltes vegades aquest curs, hem d'ajudar-nos els uns als altres a prendre compromisos d'acció després d'haver fet aquesta lectura creient de la realitat i d'haver netejat la nostra mirada amb la pregària.

D'altra banda, reconèixer la veu demana una familiaritat amb aquell que ens parla. De la mateixa manera que quan Déu ens parla, la seva veu ens hauria de resultar familiar, també, a petita escala, la veu dels pastors de l'església hauria de ser reconeguda pel ramat justament per la seva familiaritat. Això significa una vertadera inserció del qui té l'ofici de pastor en les comunitats que li han estat encomanades. No es pot fer de pastor només des d'una trona. Com li agrada de dir al papa Francesc calen pastors que caminin al davant, enmig i al darrera del poble de Déu. Al davant per guiar, al mig per viure aquesta familiaritat quotidiana, al darrere per tenir cura dels més febles, com tantes vegades va fer Jesús, i com tantes vegades ens mostra també el ministeri de Mn. Vidal al llarg de tota

la seva biografia, però d'una manera socialment significativa a l'etapa de la parròquia de Sant Medir i a la darrera etapa del seu ministeri en aquesta parròquia de Santa Maria del Pi. És un repte important i un testi-

moni molt valuós per als qui hem estat cridats a exercir l'ofici de pastors de les comunitats!

Encara una altra afirmació que m'ha cridat l'atenció és l'afirmació que fa Jesús respecte del seu ramat: «Allò que el Pare m'ha donat val més que tot». Als ulls de Déu, tenim un valor immens, pel sol fet de ser fills seus, no pel que nosaltres fem o deixem de fer. Els fills d'una casa s'estimen pel sol fet de ser d'aquella casa, i els qui sou pares o mares sabeu per experiència pròpia el valor que tenen els fills als vostres ulls pel sol fet de ser fills vostres. Som fills de Déu i per això tenim un valor immens als seus ulls. Aquesta era la manera d'estimar de Jesús, de la que Mn. Vidal n'ha estat un bon testimoni. No hi ha persones amb més valor que d'altres, cada persona té un valor immens, encara que la vida l'hagi rebregada i ens costi reconèixer la imatge de Déu en ella.

El ministeri de Mn. Vidal va quedar marcat en l'àmbit parroquial i en la seva dimensió pública per aquesta veritat evangèlica viscuda amb molta coherència. La crisi dels immigrants tancats al Pi no va ser un fet singular del seu ministeri sinó el fruit d'una convicció madurada i profunda del valor de tota persona, de la dignitat de cada filla i fill de Déu, de la necessària resposta fraternal i acollidora que les nostres lleis posaven en entredit. La llei de l'evangeli, que està per damunt d'una llei d'estrangeria, ens ensenya a acollir, a reconèixer que «aquells que el Pare m'ha donat valen més que tot» com hem escoltat avui a la Paraula de Déu, i per tant ens demana buscar els camins concrets per fer aquest acolliment i a no amagar-nos darrera una llei humana per justificar una actitud gens fraterna.

Demanam, doncs, avui, en aquesta eucaristia un veritable «cor de bon pastor», no només per als preveres que som aquí dalt sinó per a les nostres comunitats cristianes, que sapiguem reconèixer la veu de Déu expressada en el camí sinodal de la nostra església i que estimem el valor immens de cada persona als ulls de Déu, i estimant-lo treballem per construir el Regne que Déu ens posa al davant.

Taula rodona sobre l'acollida d'immigrants per Mn. Vidal, a l'església de Santa Maria del Pi

El dissabte 7 de maig, just el dia abans de la missa que feia la cloenda dels actes de l'any del centenari del naixement de Mn. Josep Maria Vidal i Aunós al Pi, vam celebrar una taula rodona per parlar de l'acollida d'immigrants a la parròquia. Va ser una trobada molt enriquidora perquè, tot i que la majoria dels assistents coneixíem aquests fets per haver-los viscut, vam conèixer situacions concretes, conseqüències, sentiments... nous. Els immigrants van entrar el 20 de gener del 2001 i durant 47 dies, amb vaga de fam inclosa, es reivindicava una llei d'estrangeria més justa.

SENSE PAPERS

47 DIES DE VIDA INTENSA

7 de maig de 2022

L'acte va començar amb la lectura, per part de Mn. Lluís, rector de la parròquia, de l'evangeli que es llegia el dia de l'entrada dels immigrants, aquell 3r. diumenge del temps ordinari:

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura».

A continuació i amb aquesta lectura-pregària com a introducció, es van projectar uns vídeos i fotografies que ens van situar molt bé en els fets dels quals volíem parlar.

Mn. Vidal va permetre que més de 300 immigrants entressin a la parròquia, tot i saber que els espais no reunien les condicions per viure-hi... això el feia patir per no poder facilitar-los les condicions que creia es mereixien, però mai es va penedir de l'acollida, perquè tenia molt clar el missatge evangèlic. No és fàcil trobar tanta coherència... però Mn. Vidal la tenia i l'encomanava. No tothom recolzava aquesta generositat fins a tal punt que recordem aquell clam desesperat: és que ens prohibiran estimar?

Tot això ho vam desgranar amb la participació de quatre persones que ho van viure de molt a prop: Carles Torrente que en el moment dels fets era el responsable de l'Esplai i controlava les sales, i per altre costat, és de la família que portava i encara porta el manteniment elèctric de la parròquia i per tant s'encarregava de la logística de l'atenció dels immigrants, Mn. Pepe Rodado que, com a consiliari de la JOC que treballava sobre el tema dels joves immigrants, va tenir una intensa relació amb Mn. Vidal, Jordi Sacasas, conegut per tots com a arxiver de la parròquia i que en aquells moments fou qui acompanyava Mn. Vidal en l'atenció dels

immigrants, i en darrer lloc, Joan Rosàs que en aquell 2001 tenia una relació com a representant de la Conselleria de Cultura per tractar temes de patrimoni amb la Basílica del Pi. Ens van comentar experiències emocionants que connectaven plenament amb els ensenyaments de Jesús de Natzaret.

Aquestes paraules van facilitar la intervenció d'alguns fidels assistents per completar les vivències i, sobretot, per posar en valor l'actitud, la coherència, la bonhomia i l'amor cristià de l'estimat Mn. Vidal.

Aquest record i homenatge va finalitzar amb el res del Pare nostre i amb el cant del Virolai.

Fou un acte entranyable i emocionant en el qual hi van participar fidels de la parròquia del Pi i de Sant Medir.

Gràcies a tots i totes!

Rosa Maria Girbau, moderadora de la taula rodona

Els sants venerats al Pi

Aquesta setmana passada ha estat mogudeta a Santa Maria del Pi. Han coincidit les celebracions de diversos santes i sants que tenen la devoció ben en la nostra església:

Sant Pancraç

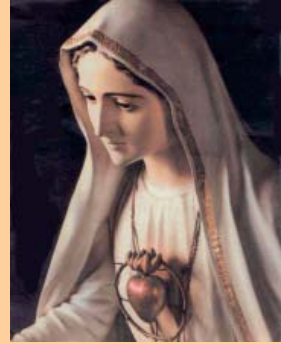

12 de maig, Sant Pancraç: jove romà martiritzat l'any 304 dC per no voler renegar de la seva fe durant les persecucions als cristians. Està enterrat a Roma i se'l venera com a patró de la salut i la feina. És una de les advocacions més antigues de Santa Maria del Pi, tenint altar i culte des del segle x, i la seva imatge és la més icònica de tots els Sants Pancraços del món.

Sant Pere Regalat

13 de maig, Mare de Déu de Fàtima i Sant Pere Regalat: entre el 13 de maig i el 13 d'octubre del 1917, la Mare de Déu s'aparegué diverses vegades a tres pastoretos a la localitat de Fàtima. Des de llavors l'advocació de la Mare de Déu de Fàtima gaudeix de gran devoció arreu del món. Al Pi la devoció arriba després de la Guerra Civil, ocupant primer la capella de la Dormició de Maria, i actualment la de Sant Pancraç.

Mare de Déu de Fàtima

Sant Pere Regalat fou un religiós franciscà que va viure a cavall dels segles xiv i xv. En vida gaudí de fama de santedat i se li atribueixen diversos miracles, com per exemple convertir el pa que duia amagat per als pobres en roses, quan el superior el va aturar amb intenció de castigar-lo. És el sant patró de Valladolid i dels paraigüers. El trobareu a la capella de la Mare de Déu de Montserrat.

Santa Gemma

14 de maig, Santa Gemma: Gemma Galgani fou una jove italiana que visqué a les darreries del segle xix. Mística vinculada a la congregació de les Religioses de la Passió de Jesucrist. Va destacar per la seva pietat i amor a Crist i a l'Eucaristia. Així mateix va ser una de les primeres dones estigmatitzades (amb marques o senyals en el seu cos impreses sobrenaturalment) del segle xx. Se la venera com a santa des de 1940. Al Pi, la seva imatge es troba a la capella de la Desolació de Maria.

Sant Isidre

15 de maig, Sant Isidre: fou un pagès mossàrab del segle x venerat com a sant patró de Madrid. El seu culte va arribar a Barcelona al 1623, acollit com a nou patró de la pagesia catalana enlloc dels Sants Abdó i Senén o de Sant Galderic. La seva imatge es troba a la part superior del retaule del Gremi dels Hortolans del Portal de Sant Antoni, a la capella de la Mare de Déu de la Mercè.

Santoral del Pi. I per la setmana vinent...

Santa Rita

22 de maig, Santa Rita i Santa Joaquina de Vedruna: Rita de Càssia fou una santa italiana que visqué a les darreries del segle XIV. Patrona dels impossibles, es feu monja agustina i visqué una vida de fe i caritat, rebent fins i tot els estigmes de la Passió de Crist. Un dels miracles més populars que se li atribueix és el de fer florir un roser en plè hivern com a darrera voluntat abans de morir. Al Pi es troba a la capella de la Desolació de Maria.

Joaquina de Vedruna i Vidal (1783-1854), fou una santa nascuda al barri del Pi, batejada a la nostra parròquia. Es va casar també aquí al Pi i tingué diversos fills. En quedar vídua es feu monja i fundà, junt amb les seves filles, les Germanes Carmelites de la Caritat, també dites "Vedrunes". Morí a Barcelona i les seves despulles foren traslladades a Vic, ciutat on havia fundat el primer convent. Fou canonitzada l'any 1959. A Santa Maria del Pi hi té capella pròpia, i també es conserva una memòria del seu bateig a la capella de les Fonts Baptismals.

Santa Joaquina de Vedruna

Celebració comunitària del sagrament de la Unció dels malalts

La unció dels malalts és un sagrament que té mala premsa perquè durant molts anys es reservava per a malalts a punt de morir. Era la extremunció. Per qui estava greu i li venia el capellà era com si rebés la sentència de mort. Amb el Concili Vaticà II les coses van canviar perquè es va recuperar el sentit original d'aquest sagrament: unir-nos a Crist en la malaltia, encara que aquesta no estigui en fase final, per tal de portar millors els sofriments que aquesta comporta.

El diumenge 29 de maig, dia de l'Ascensió del Senyor, a la missa de les 12:00 podran rebre aquest sagrament totes les persones que pateixen una malaltia crònica o aguda greu, o les que per l'edat tenen limitacions pròpies de l'envelliment. A les 11:30 es farà una xerrada preparatòria a la capella de la Sang per a totes aquelles persones interessades en rebre el sagrament.

Tercera xerrada del cicle sobre la Paraula de Déu

El dilluns 23 de maig a les 19:30 tindrà lloc a la llar de Santa Maria la darra xerrada sobre la Paraula de Déu que té per títol "Viure segons la Paraula de Déu". Com a les anteriors, serà Mn. Quique Fernández el qui la farà. Esteu tots convidats a participar-hi!

Horari actual de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
19:00 a la Basílica

DIUMENGES
12:00 a la Basílica

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7
08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia. Per gestions administratives relacionades amb els sagraments, demaneu cita trucant al 93 318 47 43 o escriviu un e-mail a: despatx.santamariadelpi@gmail.com